

**BIBLIJSKO - MOLITVENA ZAJEDNICA
SVETI PETAR I PAVAO**

SLUŽBA BISKUPA, SVEĆENIKA I ĐAKONA

Rimski biskup – papa

Po sakramentu Reda on je biskup, a po službi i poslanju koje vrši on predsjeda u ljubavi cijeloj Crkvi i snaga je njezina jedinstva.

U svojem razmišljanju o Crkvi, II. Vat. sabor posebnu je pažnju posvetio službi biskupa. Donosimo ovdje odlomak iz Konstitucije o Crkvi Lumen gentium:

„ U biskupima, dakle, kojima pomažu svećenici, nalazi se posred vjernika Gospodin Isus Krist, Vrhovni svećenik. Sjedeći naime s desne Boga Oca, ne prestaje biti prisutan u zajednici svojih biskupa, nego u prvom redu po njihovoj odličnoj službi propovijeda svim narodima riječ Božju i vjernicima neprestano dijeli sakramente vjere, po njihovoj očinskoj službi (1 Kor 4,15) pridružuje svome tijelu nove udove nadnaravnim preporodom: i napokon njihovom mudročću i razboritošću upravlja i uređuje Narod Novoga Zavjeta na njegovom putovanju prema vječnom blaženstvu. Ti pastiri, izabrani da pasu stado Gospodnje, službenici su Kristovi i upravitelji tajna Božji (1 Kor 4,1), kojima je povjereno svjedočanstvo Evanđelja milosti Božje (Rim 15,16; Dj 20,24) i služba Duha i pravednosti u slavi (2 Kor 3,8-9).“ (LG 21).

Biskupski kolegij – nasljednik zbora apostola

Biskupi zajedno s rimskim biskupom čine kolegij biskupa koji je nasljednik zbora apostola, tako da u zboru biskupa apostolska služba stalno traje i obnavlja se. Biskupski kolegij posebno dolazi do izražaja kad zasjeda opći sabor (koncil) cijele Crkve koji saziva rimski biskup i on mu predsjedava. Na tom općem saboru imaju pravo sudjelovati svi biskupi.

Služba biskupa

Pojedina je mjesna Crkva dio naroda Božjega koji je povjeren biskupu na pastirsku brigu. On tu svoju brigu vrši uz tijesnu suradnju sa svojim prezbiterima (svim svećenicima na teritoriju svoje biskupije). U svojoj su mjesnoj Crkvi biskupi redoviti i neposredni pastiri i tu vrše svoju učiteljsku, posvetiteljsku i upravnu službu. Oni su u mjesnoj Crkvi prvi navjestitelji Evanđelja i svjedoci za Isusa Krista. Njihova apostolska briga mora biti usmjerena i prema onim ljudima koji još ne poznaju Isusa Krista, ili ga krivo poznaju, koji ne vjeruju i nisu upoznali Boga.

Naviještanje Evanđelja

II. Vat. sabor ističe da je jedna od prvotnih zadaća biskupa da ljudima navješćuju Kristovo Evanđelje (Dokument *Christus Dominus*, br. 12). Djelujući u sili Duha Svetoga oni trebaju učvršćivati u vjeri pojedine zajednice mjesne Crkve i pozivati na vjeru oni koji su daleko od Crkve. U svojem nastupu trebaju pokazivati svu onu brigu za ljude i njihovo dobro koju čitava Crkva nagom Kristova poslanja nosi za sav svijet.

Posvećivanje

U mjesnoj Crkvi biskup vrši službu posvećivanja. Po punini sakramenta Reda oni su glavni djelitelji Božji otajstava kao i promicatelji liturgijskog života Crkve. Biskup je prvi predsjedatelj Euharistije, kao i djelitelj sakramenata. Na njega posebno spada podjeljivanje sakramenta Potvrde i Reda. U mjesnoj Crkvi biskup je promicatelj svetosti kako crkvenih službi, tako i svih članova Crkve, „imajući na pameti da su upravo oni dužni ljubavlju, poniznošću i jednostavnošću života davati primjer svetosti.“ (CD 15).

Upravljanje

„Pri izvršavanju svoje službe oca i pastira neka biskupi budu među svojim vjernicima kao oni koji služe“ (CD 16). Ljubav i briga za sve članove Crkve je prvenstveni zadatak biskupske pastirske službe. II. Vat. sabor preporuča da s posebnom ljubavlju susreću svećenike kao svoje suradnike koji im pomažu u njihovoj službi. Trebaju ih smatrati po riječima sabora, „svojim sinovima i prijateljima“, brinuti se za njihovo duhovno i intelektualno i materijalno dobro. To čine u ljubaznim susretima s prezbiterima, djelotvornom ljubavlju i milosrđem posebno za svećenike koji se nalaze u bilo kakvoj pogibelji ili su u nečemu pogriješili. U svojoj pastirskoj brizi biskupi vjernicima prepuštaju onaj dio posla koji u stvarima Crkve spada na njih priznajući im dužnost i pravo da aktivno sudjeluju u izgradnji Crkve.

Služba prezbitera

Kao što smo do sada vidjeli, prezbiteri (svećenici) su pomoćnici biskupa u njihovoj službi naučavanja, posvećivanja i upravljanja. Oni svoju službu vrše u najtješnjoj vezi s biskupom mjesne Crkve. Samo iz zajedništva s njim prezbiteri su u konkretnoj kršćanskoj zajednici oni koji u njoj služe. Svoje poslanje dobivaju od biskupa mjesne Crkve.

Navjestitelj Evandjelja

Saborski dekret o prezbiterima (Prezbiterorum ordinis) stavlja na prvo mjesto dužnost prezbitera da navješćuje evanđeosku poruku koja sabire narod Božji. Zato je osposobljen po sakramentu Reda. Prezbyter je sabiratelj konkretne kršćanske zajednice u kojoj prepoznaje Božji narod posvećen Duhom Svetim. On trajno posvješćuje u zajednici da su kao krštenici pravi klanjaoci Očevi i sabire ju na slavljenje Euharistije u koju svaki od prisutnih uključuje svoj život kao „žrtvu živu, svetu, Bogu ugodnu“ (Rim 12,1). Tako se po službi prezbitera stapaju u jedna čin Kristova žrtva i život svih, cijele zajednice. Zato služenje prezbitera počinje s navješćivanjem Evandjelja i svoju puninu postiže u privođenju ljudi k Isus Kristu koje dostiže svoj vrhunac u Euharistiji.

Biti s ljudima

Prezbiter poziva ljude da „savjesno, slobodno i zahvalno prihvate Božje djelo koje je izvršeno u Kristu i da ga u čitavom svom životu očituju.“ (PO 2). Sabor posebno ističe da se prezbiteri, premda su odabrani unutar Božjeg naroda, ne smiju odijeliti niti od njega niti od bilo kojeg čovjeka. Na taj način ne bi mogli služiti ljudima kojima su poslani, ako bi živjeli daleko od života ljudi, okruženi barikadom odvojenosti.

Potrebne vrline

Stoga, iako njihova služba zahtijeva da se ne upriličuje svijetu, s druge je strane potrebno da u ovom svijetu žive među ljudima, a ne odvojeno od njih. Oni moraju, kako bi što vjernije i uspješnije mogli naviještati Evanđelje dobro poznavati svijet i prilike u kojima ljudi žive i zajedno s njima dijeliti njihovu sudbinu. Da bi što uspješnije mogli izvršiti svoje poslanje potrebne su im i određene vrline. To su u prvom redu: dobrota srca, iskrenost, karakternost i ustrajnost, uporno zalaganje za pravednost, uljudnost.

OSAM KORISNIH SAVJETA ZA

PUT OSVEĆENJA

ISTINA.NET

ŽIVI OD
PRESVETE
EUHARISTIJE

SVE ŠTO ČINIŠ,
NASTOJ ČINITI
S LJUBAVLJU

SLIJEDI
MARIJIN
PRIMJER

PRIHVAĆAJ
BOŽJU
VOLJU

SVAKODNEVNO
RAZGOVARAJ
S BOGOM

BORI SE
PROTIV
NAPASTI

RAVNAJ SE PREMA
BOGU, A NE
PREMA LJUDIMA

LJUBI
BEZGRANIČNOM
LJUBAVLJU

BUDITE DAKLE SAVRŠENI KAO ŠTO JE SAVRŠEN OTAC VAŠ NEBESKI! (1PT 5, 48)

Otvoreni svima

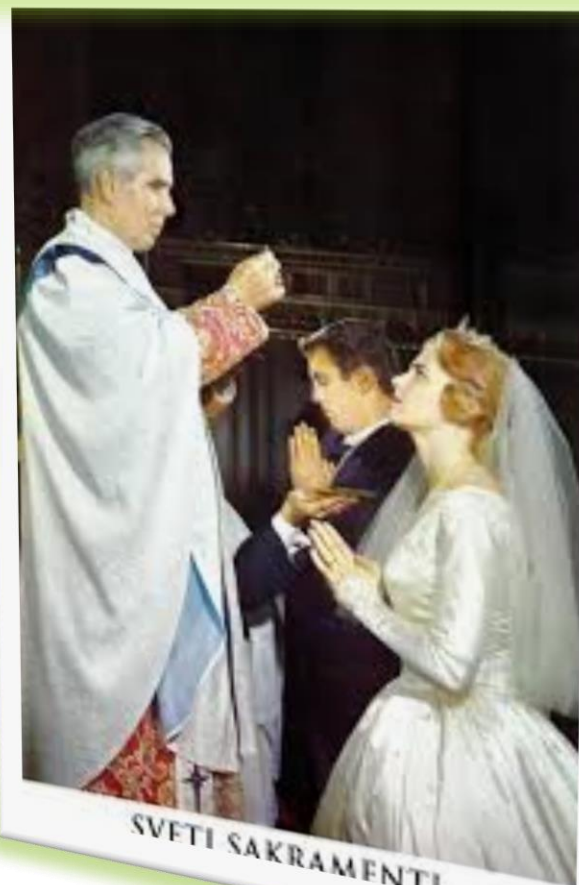
Prezbiteri se ne smiju otuđiti od ljudi, već im biti što bliže, kako bi im mogli svjedočiti za Isusa kKrista i svojim vlastitim životom. Njihov život ne smije biti obučen u tajnovitost i namještenu distancu, već treba biti otvoreno, iskreno i odvažno svjedočenje. I to je kako smo rekli, prvi zadatak njihove službe. Sabor ističe da „prezbiteri duguju da sa svima dijeli istinu Evanđelja koju u Gospodinu posjeduju“ (PO 4). Naglasak je na „svima“, tj. oni nisu poslani samo onima koji vjeruju, već na neki način upućeni na sve ljude, poznaju ih i susreću.

I PODOŠE ZA NJIM
(MK 1,18)

Djelitelj sakramenata

U službi posvećivanja na prezbitere spada posebno slavlje sakramenata u čijem se središtu nalazi Euharistija. One koji uzvjeruju na njihovu riječ po Kristu pridružuju Isusu Kristu i njegovoj Crkvi. S ljubavlju i blagošću primaju grešnike i po sakramentu Pokore oslobađaju ih grijeha. Pohađaju i brinu se za bolesnike, revno im podjeljujući sakramente, osobito Bolesničko pomazanje, pričest i sudjeluju kod njihove smrti. Na taj način trajno uz narod i blizu narodu prateći rođenje i umiranje, padove i dizanja pojedinaca i zajednice. U sakramentu Ženidbe oni su svjedoci Crkve pred kojom si mladenci taj sakrament podjeljuju.

Učenici Gospodinovi

Sabor posebno ističe da su prezbiteri „zajedno sa svim vjernicima Gospodinovi učenici.“ (PO 9), „braća među braćom“ (duhovno srodstvo). Oni su pozvani da se u zajednici ponašaju onako kako je to činio i Krist koji nije došao da mu služe, već da on služi drugima (Mt 20,28). Trebaju poštivati slobodu svakoga, priznavati svakome iskustvo i određenu mjerodavnost i kompetentnost na pojedinom području života. Oni trebaju svakoga saslušati, svačiju želju bratski ocijeniti, usklađivati u zajednici različita mišljenja i nastojati da se u njoj nitko ne osjeća tuđincem. Svojom ljubaznošću i bratskim nastojanjem trebaju privući i one koji su se udaljili od crkve ili nažalost imaju do sada loša iskustva u zajednici. U toj svojoj brizi ne smiju zaboraviti niti braću koja pripadaju drugim kršćanskim zajednicama izvan katoličke Crkve. Napokon treba istaći kako je cijela kršćanska zajednica pozvana da pomogne prezbiterima kako bi što bolje mogli izvršiti svoje poslanje.

Đakoni

Već samo ime diakonia=služenje upućuje na službu đakona. Kako ističe II. Vat. sabor, oni „ojačani sakramentalnom milošću, služe Božjem narodu u zajednici s biskupom i njegovim svećenstvom u službi liturgije, propovijedanja i ljubavi“ (LG 29). Đakon u zajednici svečano dijeli krštenje, čuva i dijeli Euharistiju, u ime Crkve nazočan je ženidbi, nosi pričest bolesnicima, čita u zajednici Sveto Pismo, poučava i potiče narod, predvodi bogosluženje i molitvu vjernika, dijeli blagoslovine, vodi sprovod. Poseban vid njegove službe jest djelotvorna kršćanska ljubav i pomaganje, briga za siromašne i napuštene.

Samostalni đakon

Kako živimo u vremenu kada je svećenika sve manje, sabor predlaže obnovu i uspostavu samostalnog đakonata (ne kao stupnja prema svećeništvu). Sabor je otvorio mogućnost da se đakonat podjeljuje ljudima zrele dobi i već oženjenima. Crkvena nam praksa pokazuje da su mnogi biskupi već uveli službu samostalnog đakonata u koji se po sakramentu reda pripuštaju oženjeni muškarci, kako bi u pojedinoj zajednici pomagali svećeniku, ili nedostatku svećenika vršili svoju službu o kojoj smo malo prije govorili.

